

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Pœna.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

A D D I T I O.

Pignus.

Pignore non licet uti contra voluntatem domini.

De pignore Garzias cap. 49 Lopez, lib. 2. de contract. c. 18.

vv. c. 17 n. 204. Mol. à d. 528. Lop. de contractu à c. 18, lib. 2.

pignus 7. Nav. c. 17. num. 204.

Non datur res sacra in pignus, nisi in necessitate. Navar.

vv. num. 205.

Prohibita alienari, possunt pignori dari.

Expensæ factæ in pignore necessario, vel utiliter, repeti
possunt. vid. Syl. l.c. num. 13. Nav. l.c.

Creditor potest pignus in pignus dare, sed non pro ma-
gnitudine, non potest autem vendere, debitore non
solvente, nisi post biennium, aut eo prius monito, nisi judex
possit concedat. Quidam dicunt, posse vendere post
quam monitionem non solventi factam, et si fuisset con-
venit ne venderetur. quod Emman. Sa probatur: dum
modo debitorem expectet aliquo convenienti tempore, nisi
promisisset expresse se nullo modo venditum, servanda
cum promissio, Nav. l.c. Syl. l.c. n. 8. Fum. ibid. n. 5. Non potest
l.c. n. 19. Nav. c. 17.

A D D I T I O.

Pœna.

Vide v. Ignorantia, Interpretatio, Lex.

Pœna imposta ipso jure, vel facto, non incurritur sine
sententia judicis, & execuzione per ipsum, et si lex dicat, non
requiri sententiam, aut declarationem, aut etiam solvendam
in foro conscientiae, intelligitur enim judice exequente, nisi
pœna esset ejusmodi, quæ secum traheret executionem, ut
excommunicatio, suspensio, interdictum, & irregularitas,
aut lex dicat, Sit incapax, aut inhabilis, aut, Non faciat alio-
quin fructus suos, est enim conditio, quæ servanda est, ut
quæ ponitur à testatore.

An pœna sit ante sententiam solvenda, Sot. lib. 1. quest. 6.
Mol. q. 95.

Kk 3

De

De pœna legis, Azor. lib. 6. c. 7. Carb. lib. 8. de leg.

De pœna conventionali, Mol. d. 317. Garz. cap. 12. Lope.

I q. 31. de contractū.

Sot. l. 1. quæst art. 6. conclusion. c. cum secundum. deku.

Castro de just haret pun. lib. 2. cap. 6. & d. leg. pœn 1. post Fel. c. 1. de const. probat, bona ante sententiam fiscalis denda, quando quis in hæresin lapsus est, ob quam ipso bona confiscantur: contrarium assertit Salon. 2. 2. q. 61. Mol. d. 95. Azor. lib. 5. c. 7. q. 3. Covar. 4. descr. p. 2. c. 6. § 1. commun vid. Navar. c. 23. n. 118.

Aut etiam) Couar. l. c. 10. vers. 10.

Aut etiam solvendam) Cou. l. c. putat, solvendam, filiat. In foro conscientiæ, Mol. l. c. addit, nisi lex verba addit. significantia pœnam ante sententiam solvendam, ext amissio. Nisi pœna.) Navar. c. 23. n. 67. Sot. l. c. concl. 2. Cajet. 12. 62. art. 3. Couar. l. c. n. 16. vers. nono. Mol. d. 96. vers. ut. Sit incapax.) Sot. l. 4. q. 5 art. 1. col. 7. Testatore) Castro delig. lib. 8. d. 9.

Pœnae promissio in matrimonii & sponsalibus non obligat, vid. de spons. matr. c. 29.

Pœna non extendenda ultra casus jure expressos, est enim ratio videatur.

Pœna non incurrit, qui justè non potuit facere impeditus.

A pœna legis humanæ excusat consuetudo rationabilis, itemque justa credulitas, Syl. verb. consuetud. n. 12.

Vid. Nav. conf. 23. n. 62. Fum. verf. consuetudo num 3. sicut enim Lex consuetudine abrogatur, sic etiam pœna legis consuetudine tolli potest, non sublata lege. vid. Azor. l. c. q. 10. x. Innocent. Abb. Ioan. Andr. Syl. consuetudo. n. 7. & 11.

Pœna juris contra facientem, intelligitur, si opus perficitur, vid. Pan. c. 1. de eo, qui mittit. in poss. n. 13.

Pœna successiva imposta sine termino, finiri solet decennio; quod si usque ad beneplacitum imponentis, finiri ejus morte.

Pœnitentia, Pœnitens.

Vide v. Confessio, Contritio, Sacramentum, Satuatio, Punitionem.